

BOURÁNÍ A PŘESTAVBA MĚSTSKÉHO CENTRA OD ŠEDESÁTÝCH LET 20. STOLETÍ

Demolice budovy okresního soudu na Mírovém náměstí 14. ledna 1976.

Demolice zástavby Fučikovy, dnešní Masarykovy ulice v zimě roku 1980.

Ústí nad Labem sice procházelo postupem času změnami v domovní výstavbě, ať již úpravami, rekonstrukcemi nebo i zbořením jednotlivých domů a následným postavením objektů nových, ale teprve až megalomanské plány ze sedmdesátých a osmdesátých let 20. století svou plošnou asanační stávajících objektů necitlivě za-

sáhly dobovou koncepcí v samém centru města.

Už v šedesátých letech se bourání začalo dotýkat celé severní linie Hrnčířské ulice směrem k Mírovému náměstí, kde pak vznikl blok novostaveb, včetně přilehlého hotelu Bohemia. V roce 1976 se bourání přesunulo až na samotné Mírové náměstí, když v důsledku od-

střelu zmizela historická budova starého soudu a restaurace Zdar, čímž se rozšířila vybouraná plocha severozápadním směrem, kde již předtím zanikla řada domů. Demolice měla rozšířit plochu náměstí, aby bylo dosaženo výhledu na připravovanou budovu tehdejších mocných vládních činitelů krajské metropole. Při likvidaci 130 let staré stavby dominující celému náměstí bylo použito 1 100 kg výbušnin naládovaných do 6,5 km vrtů. Zřítilo se tak třicet tisíc krychlových metrů zdiva, jehož rozletu zabráňovalo 23 tisíc balíků slámy a 1 200 m pletiva. Přesto byla zavalena i část Dlouhé ulice, jejíž celá jižní strana též musela ustoupit necitlivě zvrácené architektuře. V zimě roku 1980 pak došlo i na likvidaci dlouhého bloku domů východní strany

tehdejší Fučikovy, dnešní Masarykovy ulice.

Sedmdesátá a osmdesátá léta 20. století se tak pro Ústí nad Labem stala charakteristická rozsáhlou plošnou asanační dosud zachovalých obytných bloků, neuváženou přestavbou, brutální dopravní stavbou a budováním gigantických objektů, které narušovaly celistvost i vzhled města. Odborná i laická kritika postupu přestavby městského centra vyvolala v roce 1985 vypsání celostátní soutěže na novou urbanisticko - architektonickou koncepci městského centra. Vedle megalomanských návrhů počítajících s rozšířením nástupiště železničního nádraží prakticky až na Mírové náměstí, se zde poprvé též objevily návrhy počítající s dostavbou Mírového náměstí pestrou nižší zástavbou do tvaru, které mělo před rokem 1945.

Ani nová doba zásadně nezměnila vzhled nesourodé a propastně rozdílné architektury, která se v centru městské části dodnes tluče. Rovněž za každou cenu úspěšná politika dnešního státu nesvědčí o tom, že by se na této skutečnosti cokoli v dohledné době měnilo. A tak se zdá, že nadutá a nevhodná výstavba ze sedmdesátých a osmdesátých let 20. století bude ještě dlouho "krášlit" městské centrum naší krajské metropole.

PAVEL KOVÁŘ

Dřívější domy na jižní straně Dlouhé ulice ustoupily v 70. letech megalomanským stavbám.

Hrnčířská ulice roku 1910. Stará zástavba na levé straně zmizela již v šedesátých letech 20. století.

Mírové náměstí z konce šedesátých let 20. století. Ještě stojí historická budova okresního soudu, restaurace Zdar a projíždějí tramvaje.

**Starší díly Proměn (od r. 2003)
najdete na:**

www.teplickeinzeraty.cz